

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cernei Stela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Simionescu Ioachim xxx, născut la xxx,
originar și domiciliat xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.03.2020 – 28.01.2021;

Instanță de apel: 11.03.2021 – 29.06.2021;

Instanță de recurs: 02.09.2021– 09.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 ianuarie 2021, Simionescu Ioachim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul turismului, organizării de a pleca peste hotare a persoanelor și organizării migrațiunii pe un termen de 5 ani.

Suma de 18 626,4 lei, suportate pentru extrădarea lui Simionescu Ioachim a fost trecută în contul statului.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Simionescu Ioachim, în perioada lunii iunie 2015, aflându-se pe teritoriul Greciei, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, împărțind între ei rolurile, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), au recrutat-o pe Gornea Axenia, cu consimțământul acesteia. Intru realizarea scopului său infracțional Simionescu Ioachim, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora

cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală, au organizat transportarea victimei Gornea Axenia, la locul de destinație, procurându-i bilet de călătorie la cursa auto spre Grecia, pentru data de 05 iunie 2015.

În continuare, Simionescu Ioachim, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală, au întâlnit-o pe cet. Gornea Axenia, în Grecia, după care întru realizarea scopului infracțional comun de exploatare sexuală comercială a victimei au transportat-o și adăpostit-o într-un apartament nestabil, din Grecia. Ulterior, deținând controlul asupra victimei care era în stare de vulnerabilitate determinată de aflarea într-o țară străină și lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, au exploatat-o sexual pe victima Gornea Axenia timp de cinci luni de zile, prin prestarea serviciilor sexuale contra plată diferitor bărbați, găsiți în prealabil de către o altă persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns și transportată la acestea de către Simionescu Ioachim care obțineau în schimb profit.

Întru realizarea scopului său infracțional, Simionescu Ioachim-, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală, au organizat transportarea victimei, Botnari Iana, la locul de destinație procurându-i bilet de călătorie la cursa auto Chișinău-Atena, pentru data de 04 septembrie 2015. Iar, la 05 septembrie 2015, persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă a întâlnit-o pe Botnari Iana la autogara din or. Atena, Grecia, după care pentru atingerea scopului infracțional comun de exploatare sexuală a victimei Botnari Iana, au transportat-o și adăpostit-o într-un hotel necunoscut din or. Atena, Grecia. Ulterior, deținând controlul asupra victimei care era în stare de vulnerabilitate determinată de aflarea într-o țară străină și lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, Simionescu Ioachim, alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală, au exploatat-o sexual pe victima Botnari Iana până la data de 24 noiembrie 2015, prin prestarea serviciilor sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziția ei de către persoana în privința căreia cauza penală fost disjunsă, care obțineau în schimb profit.

Tot el, în perioada lunii aprilie 2016, aflându-se pe teritoriul Greciei, or. Atena, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, împărțind între ei rolurile, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), au recrutat-o pe Petraș Rodica, cu consimțământul acesteia.

Întru realizarea scopului său infracțional, Simionescu Ioachim, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală, acționând întru atingerea scopului infracțional comun de

exploatare sexuală comercială a victimei Petraș Rodica au transportat-o și adăpostit-o într-un apartament necunoscut din or Atena, Grecia, unde se afla și Pavlov Olga originară din Republica Moldova. Ulterior, deținând controlul asupra victimei care era în stare de vulnerabilitate, determinată de aflarea într-o țară străină și lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, au exploatat-o sexual pe Petraș Rodica Ion până la data de 18 iunie 2016, prin prestarea serviciilor sexuale contra plată diferitor bărbați, găsiți în prealabil de către de către persoana în privința căreia cauza penală fost disjunsă și transportată la acestea de către Simionescu Ioachim care obțineau în schimb profit.

Tot el, în perioada lunii aprilie-mai 2016, aflându-se pe teritoriul Greciei, or. Atena, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, împărțind între ei rolurile, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), au recrutat-o pe Pavlov Olga, cu consimțământul acesteia, prin intermediul web-siteului www.999.md.

Întru realizarea scopului său infracțional, Simionescu Ioachim, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, precum și persoane neidentificate de organul de urmărire penală au organizat transportarea victimei Pavlov Olga, la locul de destinație procurându-i bilet de călătorie la cursa auto Chișinău-Atena, pentru data de 06 mai 2016. Iar, la 07 mai 2016, o altă persoană cu care erau în înțelegere prealabilă a întâlnit-o pe Pavlov Olga în or. Atena, Grecia, după care pentru atingerea scopului infracțional comun de exploatare sexuală a victimei Pavlov Olga, a transportat-o și adăpostit-o la un apartament necunoscut din or. Atena, Grecia, închiriat de către Simionescu Ioachim, unde locuiau și alte persoane de gen feminin care prestau servicii sexuale. Ulterior, deținând controlul asupra victimei care era în stare de vulnerabilitate determinată de aflarea într-o țară străină și lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, au exploatat-o sexual pe victima Pavlov Olga timp de două luni de zile, prin prestarea serviciilor sexuale contra plată diferitor bărbați, găsiți în prealabil de către o altă persoană cu care erau în înțelegere prealabilă și transportată la acestea de către ultimul precum și de către Simionescu Ioachim care obțineau în schimb profit.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Simionescu Ioachim întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, conform indicilor calificativi: traficul de ființe umane - recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scopul exploatării sexuale comerciale, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită de două sau mai multe persoane, asupra mai multor persoane.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea încasării din contul inculpatului a sumei de 18 626,4 lei, cu titlu de cheltuieli pentru extrădare.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Simionescu Ioachim în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 18 626,4 lei, suportate pentru extrădare, a fost respinsă. În această parte consideră sentința neîntemeiată deoarece urmărirea penală și judecarea unor cauze de multe ori impune efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, precum și orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului penal. În cheltuielile necesare la administrarea probelor se include și sumele pentru retribuția experților și interpreților, pentru servicii oferite justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare sânt avansate de către părți, la introducerea acțiunii, etc., în cauzele penale când activitatea se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin intermediul organului de urmărire penală sau instanța de judecată. Menționează că, într-o cauză penală cheltuielile judiciare sunt provocate de săvârșirea unei fapte prejudiciabile, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală ca infracțiune, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principal și integral, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului și suportarea cheltuielilor judiciare care îi revine în principal acestuia; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integral, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță. În astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că cheltuielile judiciare suportate de către stat în cauza penală pentru extrădarea lui Simionescu Ioachim urmează a fi încasate din contul acestuia.

3.1. Avocatul Nevreanschi Vladislav în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Simionescu Ioachim să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, nu este de acord cu sentința în cauză pe care o consideră ilegală, neîntemeiată, cu încălcarea dreptului la apărare și pasibilă casării. Inițial, Simionescu Ioachim a recunoscut vina integral, s-a căit sincer, careva acțiuni pentru tergiversarea urmăririi penale nu a întreprins. A solicitat ca prezenta cauză să fie examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. În cadrul audierii instanța de fond a emis o încheiere prin care a dispus respingerea cererii privind examinarea cauzei în procedura simplificată în baza art.364 Cod de procedură penală, motivând că inculpatul Simionescu Ioachim nu a recunoscut integral vinovăția și anume: a declarat că pe partea vătămată Botnari Iana fiind în Grecia niciodată nu a transportat-o, fiind supus jurământului și prevenit de răspunderea penală pentru darea de declarații false, a declarat veridic și în ordinea cronologică evenimentele care au avut loc, ba mai mult la faza de urmărire penală Botnari Iana a declarat precum că Simionescu Ioachim niciodată

nu a transportat-o, de asemenea la data de 18 martie 2020 a avut loc confruntarea între Simionescu Ioachim și Botnari Iana în cadrul confruntării la fel s-a constatat că, Botnari Iana și Simionescu Ioachim se cunoșteau doar vizual, iar partea vătămată nu a confirmat declarațiile ei anterioare că Simionescu Ioachim nu a transportat-o niciodată pe ea și nu cunoaște dacă a transportat alte persoane.

A menționat că, ulterior inculpatul Simionescu Ioachim a refuzat să fie audiat în cadrul cercetării judecătorești și s-a expus doar în ultimul cuvânt vizavi de învinuirea înaintată față de el.

A mai indicat că, inițial fiind audiat în procedura simplificată Simionescu Ioachim a fost audiat potrivit regulilor de audiere a martorului art.364¹ alin.(4) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de fond a emis încheierea prin care s-a dispus examinarea cauzei penale în procedura generală urma în mod obligatoriu la motivarea sentinței să se bazeze doar pe probele cercetate în procedura generală.

Avocatul a invocat că, în sentința din 28 ianuarie 2021 prima instanță a pus la baza motivării sentinței, declarațiile lui Simionescu Ioachim care a fost audiat conform procedurii speciale, însă subliniază faptul că în procedura generală Simionescu Ioachim a refuzat să fie audiat și a pledat nevinovat.

A opinat că, este evident faptul că prima instanță nu a avut nici un drept la emiterea sentinței să facă trimitere la declarațiile inculpatului audiat conform regulilor de audiere a martorului în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, în cazul în care ultimul a refuzat să fie audiat în cadrul examinării prezentei cauze penale, această încălcare din partea instanței de fond constituie un factor determinant la adoptarea unei sentințe ilegale unde declarațiile inculpatului au fost îndreptate împotriva lui.

Apărarea a remarcat că, după cum rezultă din probele administrate de către procuror, ultimul s-a bazat exclusiv pe declarațiile părții vătămate Pavlov Olga date la faza de urmărire penală care în ședința de judecată la întrebările apărării răspundea evaziv și ambiguu, sau susținea că nu ține minte anume acelea momente care sunt importante și cruciale pentru stabilirea adevărului și a tuturor circumstanțelor pe cauza dată.

De asemenea, avocatul a atras atenția instanței de judecată că Pavlova Olga a declarat în instanța de judecată că nu din propria inițiativă a apelat la organele de drept, ci după ce colaboratorii de poliție au venit la domiciliul ei și au luat-o în Inspectoratul de Politie (dar de fapt s-a constatat că inițial aceasta a fost în calitate de învinuită pe aceeași cauză penală), tot ea a încercat să ducă instanța în eroare atunci când la faza de urmărire penală, în cadrul confruntării între Pavlova Olga și Simionescu Ioachim-Constantin cât și în cadrul audierii în instanța de judecată a declarat că Simionescu Ioachim a transportat-o circa de 3-4 ori în Grecia la hotel și ulterior la domiciliu, de asemenea Pavlova Olga a declarat cu toată siguranța că, Simionescu Ioachim a transportat-o și pe Botnari Iana, însă ultima fiind audiată la faza de urmărire penală, în cadrul confruntării cu Simionescu Ioachim, cât și în cadrul audierii în instanța de judecată a combătut cu vehementa declarațiile lui Pavlov Olga și anume: Botnari Iana a declarat ca Simionescu Ioachim niciodată nu a transportat-o, nu a avut nici o tangență cu ultimul, sub nici un pretext nu a transmis și nu a primit banii de la Simionescu Ioachim-Constantin și în general nu a avut careva legătură cu ultimul și nu cunoaște cu ce se ocupa.

Totodată, apărarea a mai reținut că, din cele 4 părți vătămate, 2 nu s-au prezentat, Botnari Iana a declarat că nu a transportat-o niciodată și nu cunoaște dacă a transportat pe cineva, de martor Sîrbu Margareta acuzația s-a refuzat, martor Pislari Aliona a declarat că nu-l cunoaște pe Simionescu Ioachim și nu poate declara nimic despre el iar așa-zisa partea vătămată Pavlova Olga a avut statut de învinuit pe prezenta cauză penală - prin urmare instanța de fond nu vede nici o problemă, considerând vinovăția inculpatului dovedită pe deplin.

Apărarea a opinat că, în lipsa totală a probelor prima instanță din start a luat poziția acuzării, ignorând toate argumentele și poziția apărării, ceea ce nu avea dreptul să facă la examinarea unui dosar penal de așa complexitate, cu numeroase divergențe și în absența totală a probelor.

Ca urmare celor expuse, apreciind probele din punct de vedere pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor pe prezenta cauză penală, apărarea a conchis că este evident faptul că învinuirea adusă inculpatului învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal, nu a fost demonstrată din motiv că fapta nu întrunește semnele constitutive ale componenței de infracțiune imputate.

Suplimentar, a notat că, la caz s-a constatat cu certitudine că nu a fost demonstrată existența acțiunii adiacente a laturii obiective, a obiectului și laturii subiective a infracțiunii de trafic de finite umane și anume ca acțiunile principale din cadrul laturii obiective (recrutarea, transportarea și adăpostirea) au fost săvârșite de către inculpat prin abuzul de poziție de vulnerabilitate a victimei, menționate expres în învinuirea adusă de acuzatorul de stat.

A considerat că, prima instanță în mod pripit a făcut concluziile ce țin de vinovăția lui Simionescu Ioachim, a admis mai multe încălcări procesuale, a completat învinuirea încălcând astfel drepturile lui Simionescu Ioachim, a luat neargumentat poziția acuzării care nu a fost în stare să prezinte cel puțin o probă și a ignorat poziția apărării fără a pătrunde în esența cazului și a pronunțat o sentință totalmente ilegală.

Din cele menționate se constată că, careva probe prezentate de către partea acuzării, care ar confirma vinovăția lui Simionescu Ioachim în comiterea infracțiunii incriminate, nu au fost identificate, pentru care motiv solicită achitarea acestuia de sub învinuirea adusă, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii iar probele prezentate nu demonstrează sub nici o formă vinovăția ultimului.

Sub aspectul personalității, a evidențiat că, cet. Simionescu Ioachim se caracterizează în exclusivitate din punct de vedere pozitiv, atât la locul de trai cât și la locul de muncă, ceea ce se confirmă prin: - din propria inițiativă a solicitat în fața instanței din Marea Britanie să fie extrădat în Republica Moldova pentru ca în timp cel mai restrâns să clarifice cu această cauză penală și a declarat că nu a săvârșit faptele ce i se incriminează și pledează nevinovat; - a menționat că, fără acordul lui Simionescu Ioachim, ultimul niciodată n-ar fi extrădat în Republica Moldova, deoarece condițiile de detenție sunt degradante și inumane iar țara noastră a fost de mai multe ori condamnată în acest sens de către CEDO; - anterior nu a fost judecat și nu a fost în conflict cu legea; - nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru; - din luna decembrie 2018 Simionescu Ioachim s-a aflat în

arest în Marea Britanie și a fost caracterizat ca o persoană liniștită, ne conflictuală, muncitoare, în luna februarie 2020 a fost extrădat în Republica Moldova în toată această perioadă învinuitul nu a pus presiune, nu a intimidat părțile vătămate, nu a încercat să distrugă careva probe, nu a încercat să tergiverseze buna desfășurare a urmăririi penale.

3.2. Inculpatul Simionescu Ioachim, a contestat cu apel sentința, solicitând admiterea acestuia, aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, cu stabilirea unei pedepse mai blânde.

În motivarea cerințelor sale, a invocat că și-a recunoscut vina integral în privința acțiunilor sale de (taximetrie), unde fusese luat de către ruda sa Șagău Gabriel, cerere care a fost înaintată cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată conform prevederilor art.364¹ alin.(4) Cod de procedură penală, fiind acceptată și dispusă examinarea cauzei în procedură simplificată.

A indicat că, infracțiunea cu privire la traficul de finite umane conform prevederilor art.165 Cod penal a fost săvârșită de către Șagău Gabriel, Cozma Marina, Pavlov Olga, unde este dovedit prin declarațiile părților vătămate prin recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, transferul de bani pentru perfectarea pașapoartelor și procurarea biletelor de călătorie etc.

A opinat că, prima instanță examinând cauza în procedura simplificată a trecut la procedura generală în mod abuziv și discriminatoriu, declarațiile făcute de inculpat în procedură simplificată au fost puse la baza sentinței care a fost pronunțată în procedură generală. Mai mult ca atât, a subliniat că prima instanța a afirmat că nu vede nici o infracțiune de trafic de finite umane, trecând examinarea cauzei în procedură generală. Suplimentar a reținut că, declarațiile sale date în procedură simplificată sunt nule și nu urmează a fi anexate la dosar, fiind ilegală anexarea acestora la dosar în procedura generală.

În final, a opinat că, infracțiunea care ia fost incriminată a fost săvârșită de către Șagău Gabriel, Cozma Marina și Balanari (Pavlov) Olga, dar nu de dânsul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Nevreanski Vladislav în numele inculpatului.

A fost admis apelul procurorului și al inculpatului, casată parțial sentința, în partea cheltuielilor judiciare pentru extrădare și în partea reducerii pedepsei în baza art.385 alin.(5) Cod de procedură penală și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus de a încasa de la Simionescu Ioachim în beneficiul statului suma suportată pentru extrădarea acestuia în mărime de 18 626 lei.

În temeiul art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa stabilită inculpatului Simionescu Ioachim pentru deținerea în condiții inumane în Penitenciarul nr.13, în calitate de prevenit, pentru perioada de la 21.02.2020 și până la 28.01.2021, cu 343 zile.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se

de propria convingere, a conchis că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Simionescu Ioachim, just încadrându-le în dispoziția art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, sunt neîntemeiate descrierile și alegațiile apărării la capitolul achitării inculpatului, precum și pretensele dubii și lipsa de probe ce ar demonstra vina acestuia, iar declarațiile părților vătămate urmând a fi apreciate critic deoarece nu se confirmă prin alte probe în coroborare, care ar putea demonstra vinovăția inculpatului, în acest caz instanța de apel a reținut că argumentele apelantului au un caracter declarativ, fiind aduse doar critici generale învinuirii înaintate de către organul de urmărire penală.

Instanța de apel a menționat că, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, a remarcat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Prin cercetarea probelor prezentate, instanța de apel a constatat dovedită vinovăția inculpatului Simionescu Ioachim în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane, declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptelor incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate și martorilor audiați și prin probele scrise ale cauzei, care au fost minuțios cercetate în ședința de judecată. Instanța de apel a stabilit că aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit cu certitudine că în cauză persistă elemente de străinătate: victimele au fost recrutate pentru transportarea ulterioară în scop de exploatare sexuală comercială în or. Atena, Grecia. Din probele administrate instanța de apel a stabilit că, Șagău Gabriel și Cozma Marina se ocupau de recrutarea și transportarea victimelor.

Instanța de apel a reiterat că, necătând că părțile vătămate Petraș Rodica și Gornea Axenia nu au fost audiate în ședința de judecată și nici nu au fost date citire declarațiilor acestora în ședința de judecată, vinovăția inculpatului privind implicarea acestuia în traficul acestor victime s-au confirmat prin declarațiile părților vătămate Botnari Iana și Blanari (Pavlov) Olga. În plus, instanța de apel a relevat că declarațiile acestora nu sunt unice, fiind susținute și de alte mijloace de probă indirecte administrate în faza de urmărire penală, precum: procesul - verbal de examinare a obiectului din 23 ianuarie 2017, în cadrul căruia a fost examinat informația privind traversarea frontierei de către Petraș Rodica stabilindu-se că la 31 martie 2016, a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova, prin PTF Leușeni, în baza pașaportului cu seria AA0677049, iar la 18 iulie 2016, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, prin PTF Sculeni (Volumul II, f.d.62-63); procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24 ianuarie 2017, potrivit cărui Petraș Rodica a recunoscut persoana din fotografia nr.2, care se numește Iana (Botnari

Iana) care la fel ca și ea presta servicii sexuale în Grecia sub conducerea lui Gabriel, Marina și Costel (Volumul II, f.d.71-72); procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24 ianuarie 2017, potrivit căruia Petraș Rodica a recunoscut persoana din fotografia nr.2, care este Marina (Cozma Marina) care se ocupa de organizarea lor în vederea prestării serviciilor sexuale contra plată (Volumul II, f.d.73); procesul - verbal de examinare a obiectului din 01 februarie 2017, în cadrul căruia a fost examinat informația privind traversarea frontierei de către Gornea Axenia stabilindu-se că, la 05 iunie 2015, a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova, prin PTF Cahul, în baza pașaportului cu seria AA0314122 iar la 18 august 2015 a intrat pe teritoriu Republicii Moldova; la 16 octombrie 2015, a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova prin PTF Cahul, iar la 15 decembrie 2015, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova prin PPTTF Cahul (Volumul II, f.d.76-77); procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15 februarie 2017, potrivit căruia martorul Sîrbu Margareta a recunoscut persoana din fotografia nr. 1, cu care a făcut cunoștință în Grecia, și care presta servicii sexuale pe nume Rodica (Petraș Rodica) (Volumul II, f.d.111-112); procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15 februarie 2017, potrivit căruia Sîrbu Margareta a recunoscut persoana din fotografia nr.2, numele căreia este Oxana (Gornea Axenia), cu care a făcut cunoștință în Grecia și care presta servicii sexuale (Volumul II, f.d.105-106).

În continuare, față de cele ce preced, instanța de apel a reținut că, declarațiile părții vătămate au putere probantă, pe motiv că, au fost făcute sub jurământ și preîntâmpinare de răspundere penală pentru declarații mincinoase în conformitate cu art.312 Cod penal.

Din probele administrate instanța de apel și-a format convingerea, că a fost probată și modalitatea care alcătuiește acțiunea adiacentă manifestată la caz alternativ prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

La caz, instanța de apel a reținut că, inculpatul și alte persoane cu care a acționat de comun acord s-au folosit de poziția de vulnerabilitate a părților vătămate, care erau într-o situație precară, absența de surse financiare pentru existență, lipsa unui loc de muncă pe teritoriul Republicii Moldova. Însăși părțile vătămate au declarat, că lipsa surselor de existență le-a impus să plece peste hotare unde au prestat servicii sexuale.

Mai mult, instanța de apel a reiterat că, conform art.165 Cod penal, nu contează dacă victima a dat sau nu consimțământul de a fi exploatată sexual, deoarece acordul ei nu a fost dictat de libera alegere, dar de starea ei de vulnerabilitate.

Instanța de apel a mai notat că, acționând în acest mod inculpatul a prevăzut rezultatul faptei și a urmărit producerea ei prin săvârșirea acelei fapte infracționale, reținând sub aspect subiectiv ca formă a vinovăției - intenția directă. În opinia instanței de judecată, în cadrul cercetării judecătorești și-a găsit adevărurile agravantele prevăzute la lit. b) și d) alin.(2) art.165 Cod penal, infracțiunea de trafic de finite umane săvârșită de două sau mai multe persoane și asupra mai multor persoane. Or, din probele analizate supra inculpatul a acționat împreună cu alte persoane, una dintre care Șagău Gabriel deja a fost condamnată pentru acțiuni similare și execută pedeapsa cu închisoare, în suport la materialele cauzei penale

este anexată sentința instanței de judecată și decizia instanței de apel, în privința lui Cozma Marina a fost emisă ordonanță de punere sub învinuire cu anunțarea acesteia în căutare. Părțile vătămate au confirmat, că la realizarea acțiunilor infracționale au participat și alte persoane identificate și neidentificate de organul de urmărire penală și cu certitudine sa demonstrat că au realizat traficarea mai multor persoane în scop de exploatare sexuală.

Referitor la solicitarea apărătorului expusă în ședința instanței de apel precum că instanța de apel urma să remită prezenta cauză în prima instanță la o nouă rejudecare, invocând că inculpatului Simionescu Ioachim de către fostul apărător nu i-au fost explicate îndeajuns prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că, acestea sunt nefondate, fiind pur declarative, or, inițial în ședința de judecată din 02 iunie 2020, inculpatul a înaintat cerere cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, susținând recunoașterea integrală a vinovăției și a probelor administrate de către organul de urmărire penală. Prima instanță prin încheierea protocolară a dat curs cererii inculpatului și a dispus examinarea cauzei în procedura simplificată. Însă, fiind audiat potrivit regulii de audiere a martorului inculpatul Simionescu Ioachim și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii parțial, astfel că, prin încheierea din 24 iunie 2020, prima instanță a dispus reluarea cercetării judecătorești și examinarea cauzei în procedura generală, dat fiindcă inculpatul Simionescu Ioachim cu ocazia audierii nu a recunoscut integral vinovăția prin urmare nu au fost întrunite condițiile prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis în mod justificat că totalitatea probelor cercetate demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b) , d) Cod penal, iar versiunea inculpatului reflectă doar un mijloc legal de apărare.

4.2. Reiterând prevederile art.art.61, 75 Cod penal, instanța de apel la determinarea corectitudinii pedepsei aplicate, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art.16 Cod penal, se califică ca infracțiune deosebit de gravă, de motivul acesteia - traficul de finite umane, de persoana celui vinovat, care este fără antecedente penale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ținut cont de personalitatea inculpatului Simionescu Ioachim, de comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii și după comiterea faptelor penale, care așa și nu a realizat că prin acțiunile sale a comis trafic de ființe umane, nu s-a căit sincer de cele comise, de limitele de pedeapsă, stabilite în art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, aplicându-i lui Simionescu Ioachim pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul turismului, organizării de a pleca peste hotare a persoanelor și organizării migrațiunii pe un termen de 5 ani.

În concluzie, instanța de apel a statuat că, pedeapsa aplicată inculpatului Simionescu Ioachim a fost individualizată corect, este echitabilă și proporțională circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului și corespunde scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului,

precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, astfel nefiind atestate careva temeuri de implicare a instanței de apel în sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or careva circumstanțe ce ar indica la aplicarea unor pedepse mai blânde nu au fost stabilite.

4.3. Din materialele cauzei, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului administrației Penitenciarului nr.13 Chișinău nr.2/3594 din 05.04.2021, rezultă că Simionescu Ioachim-Constantin s-a deținut în Penitenciarul nr.13 mun. Chișinău în calitate de prevenit în perioada 21.02.2020 - 28.01.2021, data când a fost pronunțată sentința, prin urmare, rezultă că Simionescu Ioachim s-a deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău în cauza penală respectivă - 343 zile.

Instanța de apel a conchis că, reclamantul a fost deținut în condiții suprapopulate, a suferit din cauza că celula sa era infectată cu paraziți, nici nu a beneficiat de norma minimă obligatorie de hrană prevăzută de hotărârea Guvernului în cauză. Prin urmare, în prezenta cauză, a avut loc încălcarea articolului 3 al Convenției.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reiterat că conform art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În contextul normelor expuse, instanța de apel a constatat deținerea lui Simionescu Ioachim, în condiții inumane și degradante de detenție, contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, astfel că în acest sens, urmează a fi redusă pedeapsa principală stabilită inculpatului Simionescu Ioachim, în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, sub formă de 7 ani 6 luni închisoare, pentru deținerea în condiții inumane în Penitenciarul nr. 13, în calitate de prevenit, pentru perioada de la 21.02.2020 și până la 28.01.2021, cu 343 zile.

4.4. Instanța de apel a conchis că, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu extrădarea inculpatului Simionescu Ioachim în sumă de 18 626,4 lei, prima instanță eronat le-a trecut în contul statului, astfel că, acestea urmează să fie încasate de la inculpat, având în vedere că acesta s-a eschivat de la urmărirea penală, părăsind teritoriul Republicii Moldova cu scopul de a evita răspunderea penală, săvârșind astfel un abuz procesual, punând statul în situația de a suporta cheltuieli pentru căutarea internațională, reținerea și extrădarea lui, corect ținând cont de particularitățile cazului dat.

5. *Avocatul Cernei Stela în numele inculpatului*, contestă cu recurs ordinar hotărârile și solicită casarea acestora, cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare.

În motivarea cerințelor sale, avocatul invocă argumente similare celor din apel, suplimentar indică faptul că prima instanță ilegal a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile făcute în procedura simplificată.

De asemenea, a indicat că inculpatului nu i-au fost explicate prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, fiindu-i astfel încălcat dreptul la un proces echitabil, drept prevăzut de art.6 CEDO.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat se constată că recurentul nu invocă nici un temei de drept, din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanțele de fond au încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept prevăzut de art.6 CEDO.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica. Or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, Colegiul penal reține că, reieșind din esența argumentelor expuse de avocat, poziția părții apărării se circumscrie temeiului pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecății.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței în partea condamnării inculpatului Simionescu Ioachim în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal notează că, avocatul Cernei Stela în recursul declarat nu reflectă faza judecării cauzei în ordinea de apel și respectiv nu face

trimitere la motivele admiterii s-au respingerii apelului, or ultimul nu a invocat nici un argument ce ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

În plus, prezenta cerere de recurs reprezintă în fapt o repetare a motivelor invocate în apel care au primit o apreciere amplă în soluția instanței de apel ce a examinat cauza în ordinea controlului ierarhic superior cu respectarea prevederilor art.art.413-414 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei. Însă, aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Suplimentar, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

În consecință, Colegiul penal apreciază drept întemeiate argumentele instanței de apel care a reținut ca fiind probat faptul că inculpatul Simionescu Ioachim și alte persoane cu care a acționat de comun acord s-au folosit de poziția de vulnerabilitate a părților vătămate, care erau într-o situație precară, absența de surse financiare pentru existență, lipsa unui loc de muncă pe teritoriul Republicii Moldova. Mai mult, însăși părțile vătămate au declarat, că lipsa surselor de existență le-a impus să plece peste hotare unde au prestat servicii sexuale.

De asemenea, instanța de recurs evidențiază că, instanța de apel într-un mod clar și explicit a stabilit că, deși mai mulți martori nu s-au prezentat în instanța de judecată consideră vinovăția inculpatului Simionescu Ioachim în comiterea traficului de ființe umane dovedită, în special întemeind-u-și concluzia pe declarațiile părților vătămate Botnari Iana și Blanari Olga, volumul restului probelor, care sunt pertinente și concludente.

Reieșind din argumentele invocate de partea apărării, Colegiul penal reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea temeiului prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului respectiv purtând un caracter formal și respectiv, fiind neîntemeiată.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.191-234) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care

în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk vs. Olanda, nr.16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser vs. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Cele enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cernei Stela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Simionescu Ioachim xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie